

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชน เมืองหลวง น้ำทา แขวงหลวงน้ำทา สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว
ชื่อผู้เขียน	นายบุญจันทร์ ไชยสิทธิ์เสนา
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล กาญจนวงศ์

บทคัดย่อ

รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชน เมืองหลวงน้ำทา แขวงหลวงน้ำทา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีวิวัฒนาการมานานจนเป็นที่ยอมรับและเป็นตัวอย่างที่ดีในการพัฒนาการท่องเที่ยวของ ประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) วัตถุประสงค์เพื่อการวิจัยครั้งนี้ มี 1) สำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยว เมืองหลวงน้ำทา แขวงหลวงน้ำทา 2) วิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชน เมืองหลวงน้ำทา แขวงหลวงน้ำทา และ 3) หา รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชน เมืองหลวงน้ำทา แขวงหลวงน้ำทา การดำเนินการ วิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้เมืองหลวงน้ำทาเป็นพื้นที่ศึกษาโดยผู้ที่ให้ข้อมูลประกอบด้วย องค์กรภาครัฐ ได้แก่ แผนกแถลงข่าว วัฒนธรรม และท่องเที่ยวแขวงหลวงน้ำทา องค์กรภาคเอกชน ได้แก่ หน่วยงาน ให้บริการการท่องเที่ยว บริษัททัวร์ และชุมชน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน และหัวหน้า กลุ่มที่เป็นบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรง รวมทั้งหมด 59 คน เครื่องมือที่ใช้คือ การ สัมภาษณ์เชิงลึกทั้ง 4 หมู่บ้าน ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ด้านองค์กรชุมชน ด้านการ จัดการ และด้านการเรียนรู้ จากนั้นนำผลที่ได้มาเรียบเรียงเป็นข้อสรุป และนำเสนอให้ชุมชนมีส่วนร่วม โดยการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชน เมืองหลวงน้ำทา แขวงหลวงน้ำทา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรมมีระเบียบที่ออกโดยเจ้าแขวงหลวงน้ำทาเกี่ยวกับการดำเนินกิจการ เพื่อรักษา ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน ด้านองค์กรชุมชนมีองค์กรหลายองค์กรที่เข้ามาให้การช่วยเหลือ ประชาชน เช่น ธนาคารพัฒนาเอเชีย และกระทรวงการต่างประเทศและการค้านิวซีแลนด์ ในขณะที่ มีองค์กรชาวบ้านรวมตัวกันภายในหมู่บ้านเพื่อจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยว เช่น กลุ่มบายศรีสู่ขวัญและ ศิลปะ กลุ่มคำข้าว กลุ่มจักสาน กลุ่มช่างตีเหล็ก และกลุ่มโฮมสเตย์ ด้านการจัดการมีการกระจาย รายรับไปสู่ภาคส่วนต่างๆ เช่น มีการเก็บค่าใบอนุญาตนำเที่ยว กองทุนการท่องเที่ยวแห่งชาติลาว

ร้อยละ 3 ค่าอาหารและน้ำร้อยละ 13 ค่าการท่องเที่ยวแบบประชาชนมีส่วนร่วม กิจกรรมของชุมชน ร้อยละ 23 ค่าที่พักโฮมสเตย์ร้อยละ 10 ค่าการขนส่งร้อยละ 9 ค่าบริการไกด์นำเที่ยวร้อยละ 13 ค่าสินค้าหัตถกรรมร้อยละ 5 ค่าบริการของบ้านร้อยละ 3 ค่ากองทุนหมู่บ้านร้อยละ 2 ค่าบริษัททัวร์ ร้อยละ 17 และค่าอากรแสวงร้อยละ 2 ด้านการเรียนรู้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากรายการท่องเที่ยวที่ได้จัดทำขึ้น โดยมีการสร้างรายการท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อตอบสนองประสงค์ของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะมีความชอบที่แตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างชุมชนที่จัดการท่องเที่ยว แสวงหลวงน้ำทา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และชุมชนที่จัดการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย โดยชุมชนของสองประเทศจะแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นของทั้งสองประเทศ ทั้งนี้ชุมชนของทั้งสองประเทศจะดำเนินความร่วมมือกันภายใต้หลักแห่งมิตรภาพ และความเสมอภาค เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน โดยบทเรียนด้านต่างๆ ที่สามารถสรุปออกมาได้จากการดำเนินโครงการเพื่อทำเป็นตำราการสอนให้แก่ผู้ที่มีความสนใจ

Title	Community-Based Tourism Pattern of Luang Namtha District Luang Namtha Province, Lao People's Democratic Republic
Author	Mr. Bounchan Sayasithsena
Degree of	Master of Arts in Tourism Development
Advisory Committee Chairperson	Assistant Professor Dr. Paisarn Kanchanawong

ABSTRACT

The model of community-based tourism management of Luang Namtha town, Lao PDR has long been developed and well accepted for tourism development. The objectives of this study were to: 1) make a survey of tourism resources of Luang Namtha town; 2) analyze community-based tourism management of Luang Namtha town; 3) explore the model of community-based tourism management of Luang Namtha town. Informants in this study were 59 personnel of the public agencies (Press Release, Culture, and Tourism Divisions of Luang Namtha province), the private agencies (tourism service agencies and tour companies), and the community (village heads, village committee, and head of connected tourism groups). In-depth interview was used for data collection based on natural resources, culture, community organizations, management, and learning. Obtained data were concluded and presented to the community in the form of focus group discussion.

Results of the study revealed that the model of community-based tourism management of Luang Namtha town had the regulations issued by the head of Luang Namtha province on natural resources and culture in order to maintain the nature of people in the community. There were many local organizations assisted local people e.g. Asia Development bank and Ministry of Foreign Affairs and Trading, New Zealand. Besides, people in the community formed tourism groups e.g. Baisri Sukhwan (Welcome) and Arts, Rice Pounding, Wickerwork, Blacksmith, and Homestay. For management aspect, there was the distribution of incomes e.g. tour license fees for Lao tourism fund (3%), food and water (13%), community tourism participation or community activities (23%), accommodation or home stay (10%), transportation (9%), tour guide (13%), handicrafts (5%), village service (3%), village fund (2%),

tour company (17%), and province excise (2%). For learning aspect, tourists gained new experience from tour programs. There were new tour programs to be responsive to needs of tourists. There was knowledge exchange among communities and those in Chiangrai province having tourism management. It aimed to maintain sustainability of their economy, society, culture, and environment. This was under the friendship, equity and contribution to each other.